

# РЕШЕНИЕ

№ 3537

гр. София, 31.05.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав**, в публично заседание на 15.05.2023 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Петя Стоилова**

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **2689** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. АПК вр. с чл.186, ал.4 от ЗДДС

Образувано е по жалба на „Контеса Комерс“ ЕООД срещу Заповед за налагане на ПАМ №ФК-С2058-0132600/01.03.2023г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Гл. Дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят заявява, че заповедта е незаконосъобразна. Счита, че наложените за извършеното нарушение наказания са неоснователно тежки и не отговарят на духа и смисъла на закона. Обектът е запечатан за 14 дни без да се съобрази вида на конкретното нарушение и неговият извършител, като е нарушен чл.6 от АПК, който изисква налагането на съответната мярка да не превишава границите на това, което е уместно и необходимо за постигане на легитимните цели. Налице е формално изпълнение на задължението за мотивиране на акта, което е равнозначно на липса на мотиви. Няма логика, чрез налагането на тази ПАМ да се стигне до промяна на начина на извършване на дейността в конкретния обект.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. П., която поддържа жалбата и претендира разноски по представен списък в размер на 1000 лева.

Ответникът - Началникът на отдел «Оперативни дейности» - С. в Гл. дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт П. оспорва жалбата, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 10.02.2023г. е извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1, т.41 от ДР

на ЗДДС – магазин за обувки, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Контеса комерс“ ЕООД е констатирано, че търговецът, в качеството си на задължено лице по чл.3 от Наредба №Н-18/13.12.2006г. не регистрира и не отчита всяка извършена продажба на стои и услуги в търговския обект, чрез издаване на фискална касова бележка от въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство. Преди легитимацията от проверяващите е извършена контролна покупка на дамски обувки на стойност 135 лева, заплатена в брой, като за извършената покупка не е издадена касова бележка от наличното в обекта фискално устройство с индивидуален номер DT312693 и номер на фискалната памет 02679934, нито касов бон от кочан с ръчни касови бележки. Фискалното устройство в момента на покупката е било в изправност. Плащането е прието от Е. П. – продавача – консултант, след легитимирането на органите по приходите е отпечатан КЛЕН на 10.02.2023г., от който е видно, че гореспоменатата продажба не е отразена като регистрирана.

Прието било, че горното представлява нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС, вр. с чл.186, ал.1, т.1, б. „а“ от ЗДДС, на което основание на 01.03.2023г. на дружеството, стопанисващо обекта била издадена Заповед за налагане на принудителна административна мярка – запечатване на търговския обект и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни. Мотивите, които са развити относно продължителността на срока са, че в конкретния случай срока на запечатването е определен, с оглед начина и вида на организиране на отчетността и степента на обществена опасност на деянието. Съразмерността на срока е мотивирана с една от целите на търговеца - отклонение от данъчно облагане, което винаги води до негативни последици за фиска. Съобразен е с целената превенция за преустановяване на лошата практика в обекта, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността от търговеца. Взети са предвид вида на продажбите, големината на проверявания обект, регистрираният по документи оборот за данъчни цели за деня и фактически установените в касата налични парични средства – 140 лв., констатираната касова разлика – индикация за други нарушения от същия вид.

За установените факти и обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка от 10.02.23г. Няма данни да е бил съставен Акт за установяване на административно нарушение по ЗАНН и да е издавано наказателно постановление, с което за същото констатирано противоправно деяние – нерегистриране на извършена продажба, чрез издаване на касов бон ( чл.118 от ЗДДС) да е наложена и съответната, предвидена в същия закон имуществена санкция.

В заповедта не е включено разпореждане за предварителното ѝ изпълнение, изрично е посочено, че заповедта е без предварително изпълнение, разпоредено е запечатването да се извърши след влизане в сила на заповедта.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС компетентен да наложи ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС е орган по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. За доказване компетентността на органа, издал акта, по делото е представена Заповед №3927/23.11.22г. на Изпълнителния директор на НАП за назначаване на длъжност Началник отдел „ОД“ – С., в Дирекция „ОД“, ГД „ФК“ при ЦУ на НАП и Заповед

№3ЦУ-1148/25.08.20г., съгласно т. 1 от която директорите на дирекции „Контрол” в териториалните дирекции на НАП са оправомощени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС.

Заповедта е в предписаните от закона форма и съдържание. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните норми и правилно е приложен материалния закон, съобразена и неговата цел, но мярката се явява прекомерна, по отношение продължителността на срока, за която се налага.

Безспорно се установява от приложения протокол за извършена проверка (лист 12 от делото), описаната в заповедта фактическа обстановка. Същата не се оспорва от жалбоподателя, той не отрича, че е извършено нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС вр. с чл.25, ал.6 от Наредба №Н-18/13.12.2006г. на МФ.

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Според чл. 186, ал. 1, б. “а“ ЗДДС, на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни. Посочената разпоредба обвързва императивно органите по приходите със задължение да прилагат посочената ПАМ във всеки случай на установено от тяхна страна нарушение на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба.

Чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства предвижда, че всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка. Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от същата Наредба задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод, а в ал. 4 ( предишна ал.3 - ДВ, бр. 75 от 2019 г.) на чл. 25 е предвидено, че фискалната касова бележка в случаите по ал. 1 се издава при извършване на плащането. Лицата по чл. 3 са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка.

Извършеното нарушение - неиздаване на фискален бон за стоки на стойност 135 лева не може да се възприеме за маловажен случай и се доказва несъмнено от представените писмени доказателства. Не се установява някое от изключенията в нормата на чл. 3 и на чл. 25 от Наредбата, при които не се изисква издаването на такъв документ. Не са представени доказателства, които да оборват констатациите на проверяващите в съдебното производство, няма дублиране с имуществена санкция по ЗАНН, поради което налагането на мярката е законосъобразно. Постановената ПАМ съответства на целта на закона - да предотврати и преустанови административните нарушения, както и вредните последици от тях и препятстване извършването на други такива нарушения, които биха довели до увреждане на фиска и обществения интерес.

С оглед продължителността на мярката, следва да бъде съобразен принципът за съразмерност, визиран в чл. 6, ал. 2 и ал. 5 от АПК, съгласно който се забранява постановяването на актове от административните органи, които засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава, и когато причиняват вреди явно несъизмерими с тази цел.

Неспазването на реда по чл. 118 ЗДДС в случая води до нерегистриране на приходи и отклонение от данъчно облагане, с което се нанася вреда на държавния бюджет. Законодателят е предвидил срок до един месец ( 30 дни) за налагане на тази мярка и в случая административният орган е определил срок наполовина на максималния, като е развил мотиви за това. Видно от събраните доказателства обаче, при определяне срока на запечатването тежестта на нарушението не е правилно преценена.

Противно на изложените от административния орган мотиви, не е съобразен действителният регистриран оборот, големината на проверявания обект, фактически установените в касата парични средства и дали са констатирани други нарушения от същия вид. Проверката е извършена в средата на работния ден на 10.02.23г., в магазин за обувки, находящ се в централната част на [населено място], но в който по време на проверката е работило само едно лице, с месечно възнаграждение от 710лева, на граждански договор (според декларацията, подписана от Е. П.). Регистрираният по документи оборот за данъчни цели до приключване на проверката в 13,50ч. е 0,00лева, а в касата като налични са били открити само 140 лева - същите, които проверяващите са заплатили при извършената контролна проверка ( опис на парични средства на лист 15), т.е няма извършени други продажби до този момент. При тези данни не може магазинът за обувки да се определи като голям, нито оборотът му, което обстоятелство би имало решаващо значение за срока на ПАМ. Предвид, че продавач – консултантът е само един, създаването на необходимата организация от стопанисващото обекта лице за преустановяване на извършваното нарушение – неотчитане на извършваните продажби по установения от закона ред и предотвратяване на настъпващите в резултат вреди за държавния бюджет не би отнело повече от 2-3 дни, но в никакъв случай 14 дни. Вярно е, че конкретният срок на мярката в административното производство е определен в предвидените законови рамки (до 30 дни) и по целесъобразност, но съдът при оспорване следва да спазва законовият принцип за съразмерност по чл. 6, ал. 2 и ал. 5 от АПК, който текст го оправомощава да редуцира срока, без изцяло да отменя ПАМ.

Предвид изложеното, следва да се измени заповедта по отношение определената продължителност на мярката, като съразмерно на намаления срок, на жалбоподателя се присъдят направените разноски за адвокат, а на ответника се присъди юрисконсултско възнаграждение по чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК. При извършена компенсация, на жалбоподателя се дължат 741 (седемстотин четиридесет и един) лева разноски по делото.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

### РЕШИ:

ИЗМЕНЯ по жалба на „Контеса Комерс“ ЕООД Заповед за налагане на ПАМ №ФК-С2058-0132600/01.03.2023г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Гл. Дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, като НАМАЛЯВА продължителността на ПАМ „Запечатване на търговски обект – магазин

за обувки, находящ се в [населено място], [улица] и забрана за достъп до него“ от 14 /четиринадесет/ дни на 3 /три/ дни.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „Контеса Комерс“ ЕООД разноски по делото в размер на 741 (седемстотин четиридесет и един) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред ВАС в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: